

ισχυρὰς Ὀμοσπονδίας τῶν Παραρρηγίων πόλεων, ἐπὶ διακόσια καὶ πλέον ἔτη.

Ἄλλ' ἡ Μορουντία ἔχει τι καύχημα ὑπέρτερον τούτων πάντων. Ἐν αὐτῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ 14^{του} αἰῶνος ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης Γουτεμβέργ, ὁ εφευρέτης τῆς Τυπογραφίας, καὶ ἐν αὐτῇ ἐγράφη ἐπὶ τῆς εφευρέσεώς του. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐστάθηνεν ὀλίγη λεπτά, θαυμάζοντες τὸν μέγαν ἀνδριάντα αὐτοῦ, ὅστις ἵσταται πλησίον τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ, μετεβήμεν εἰς τινὰ παρκακιμένην ὁδὸν ὅπου εἰσέτι ὑπάρχει ἡ οἰκία, ἐν ἣ λέγεται ὅτι ἐγεννήθη ὁ μέγας εφευρέτης, καὶ ἤ τις τὴν σήμερον κατοικεῖται ὑπὸ τοῦ προξένου τοῦ Βελγίου. Ἐπιστρέφοντες ἐκείθεν καὶ κατὰ τύχην ἀναβλέψαντες, εἰς τινὰ στενὴν πύρρον, εἶδομεν χαλκίνην πλάκα μὲ ἐπιγραφὴν, ἐπὶ τινος μικρᾶς οἰκίας, δηλοῦσαν ὅτι ἐν ταύτῃ ὁ Γουτεμβέργιος εἶχε τὸ τυπογραφεῖόν του.

Ἄλλ' ἡ ὥρα ἦτο ἤδη ἔκτα καὶ ἐσπεύσαμεν νὰ δειπνήσωμεν εἰς τι μικρὸν ξενοδοχεῖον ἀπέναντι τοῦ ῥηθέντος «τυπογραφείου», τὴν δὲ ἐβδόμην ὥραν μ. μ. ἀνεχωρήσαμεν πάλιν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τὸ Ῥύδσχαϊμ, ὅπου κατελύσαμεν εἰς τι πανδοχεῖον. Τὴν ἐπομένην πολλὰ πρῶτ', ἀνῆλθομεν περὶ εἰς τὸ Ἑθνικὸν Μνημεῖον, κείμενον ἐπὶ ὕψους καὶ ἀποκρήμνου λόφου παρὰ τὸν Ῥήνον. Τὸ μνημεῖον τοῦτο, ἀνεγερθὲν τὸ 1883 εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀνασυστάσεως τῆς Γερμαν. αὐτοκρατορίας καὶ τῶν κατὰ τῶν Γάλλων νικῶν τοῦ 1870—1, ἔχει δικὸν ὕψος περίπου 34 μέτρων, συνίσταται δὲ ἀπὸ μεγάλῃν τετραγωνικὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἵστατο κολοσσαῖον ὀρειχάλκινον ἄγαλμα γυναικὸς ὀπλισμένης, παριστάσης τὴν Γερμανίαν, καὶ κρατοῦσης ὑψηλὰ εἰς τὴν δεξιὰν τὸ Αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Τὴν βάσιν στολίζουν διὰ φθορὰ ἀνάγλυφα χάλκινα, παριστῶντα σχετικὰς σκηνὰς τοῦ πολέμου κτλ., εἰς τὰς γωνίας ὑπάρχουσιν ἀλληγορικὰ πρόσωπα, καὶ ἐπὶ τῶν πλευρῶν μεγάλοι γράμμασι τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων μαχῶν τοῦ Γαλλο-Γερμανικοῦ πολέμου, εἰς ἃς ἐνίκησαν οἱ Γερμανοί.

Ἡ θέα ἐκ τοῦ μικροῦ περὶ τὸ μνημεῖον ἐπιπέδου ἦτο μαγευτικὴ, ἂν καὶ ὁ ἥλιος δὲν εἶχεν ἀκόμη διασκορπίσει ἐντελῶς τὴν ὁμίχλην. Ὡς γνωστὸν, τὸ μνημεῖον τοῦτο ἵσταται ἀπέναντι τῆς πόλεως Μπίγγεν, μιᾶς ὁμολογουμένως ἀπὸ τὰς ὠραιότατας ἐπὶ τοῦ Ῥήνου τοποθεσίας.

Κατελθόντες πάλιν εἰς τὸ Ῥύδσχαϊμ, οὐχὶ περὶ ἄλλὰ χάριν περιεργείας διὰ τὸ ὁδοντωτοῦ σιδηροδρόμου (ὅστις κατασκευάσθη ἐκεῖ χάριν τῶν περιηγητῶν, τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ ἐν λόγῳ μνημεῖον καὶ εἶναι πολὺ κατωφερές), διεπεραιώθημεν διὰ μικρᾶς ἀτρακτοῦ εἰς Μπίγγεν. Ἐκεῖ ἁμέσως ἀνῆλθομεν εἰς τὸ ἱστορικὸν φρούριον Κλόππ, κείμενον ἐπὶ τινος κρηνοῦ ἄνωθεν τῆς πόλεως, καὶ περιεργάσθημεν ὅλα τὰ διαμερίσματα αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ θυρωροῦ. Ἐντὸς τοῦ ὑψηλοτέρου πύργου εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα, εἶδομεν ἐντὸς δωματίου ἐντελῶς κενῶν μίαν μεγάλην ἑλαιογραφίαν, παριστῶσαν τὸν Μέγαν Ναπολέοντα ἐπιπτον. Ὑστερον δὲ, κατερχόμενοι πάλιν εἰς τὴν πόλιν, ἐντὸς τοῦ νεκροταφείου ἐπεσκέψαμεν ὡ-

ραῖόν τι καὶ περιποιημένον μνημεῖον τῶν ἐκ Μπίγγεν καταγομένων στρατιωτῶν τοῦ Ναπολέοντος. Καθὰ δὲ ἐμά-
 θομεν ἀπὸ τοῦ ξενοδόχου, παρ' ᾧ ἐγεννητάμεν, οἱ κά-
 τοικοι τῆς Μπίγγεν, ἂν καὶ Γερμανοί, οὐκ ὀλίγον ὑπε-
 ρηφανεύονται ὅτι ἐπρομήθευσαν στρατιώτας (καὶ μερι-
 κοὺς βραβευθέντας μάλιστα διὰ τοῦ παρτήμου τῆς Λε-
 γεωνῶν τῆς Τιμῆς) εἰς τὸν μέγιστον τῶν νεωτέρων στρα-
 τηγῶν !

(Ἀκολουθεῖ).

(ὑπὸ Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗ)

ΤΡΟΜΕΡΑ ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ.

Ὅστις ρίψει ἀπλοῦν βλέμμα εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα δὲν δύναται εἰμὴ νὰ αισθανθῇ ἀνατριχίαι διὰ τὸ ἀπάνθρωπον τῆς πράξεως, ἥ-
 τις ἐνεκόλαψεν ἐπὶ τοῦ προσώ-
 που νέου ἀνθρώπου ἀνεξάλειπτον
 αἰσχος.

Ὁ νέος, τὸν ὁποῖον παριστά-
 νει ἡ προκειμένη εἰκὼν, εἶναι Ἰου-
 δαῖος, υἱὸς εὐκαταστάτου καὶ φι-
 λησούχου Ἰουδαίου κατοικοῦντος
 εἰς τὴν κωμόπολιν Βιαλώστοκ,
 100 περίπου μίλια ἀπέχουσαν
 τῆς Βεσσαραβίας, καὶ διὰ ποῖον
 νομίζετε ἔγκλημα ; Ἀπλῶς, διότι
 μετὰ τινων συμμαθητῶν του εἰσ-
 ῆλθεν εἰς κήπον μηλεῶν καὶ ἐ-
 πήρεν ὀλίγα μήλα ! Ὁ κήπος
 ἀνήκεν εἰς ἱατρὸν τινὰ Ῥώσον
 καλούμενον Γηραβούσκων, ὅστις
 πρὸς τιμωρίαν τοῦ παιδός, συν-
 ἔλαβεν αὐτὸ καὶ διὰ καυστικῆς
 ἀμμωνίας ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ προ-
 σώπου του μετὰ γράμματα Ἰουδαϊκά
 καὶ Ῥωσσικά «Ἰουδαῖος», «Κλέ-
 πτης». Καὶ ὅμως ἡ ἐξουσία δὲν
 ἔπραξε τίποτε ἐναντίον του πρὸς
 ἱκανοποίησιν τοῦ δυναστοῦ παι-

Τρομερὰ ἀπανθρωπία.

δίου καὶ τῆς ἐντίμου οἰκογενείας του !

Ἡ προκειμένη εἰκὼν ἐγένετο ἐκ τινος φωτογραφίας, ληφθείσης μετὰ τὴν ἀπάνθρωπον πράξιν τοῦ ἱατροῦ ὑπὸ τῶν γονέων τοῦ παιδίου καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸν Ἰουδαϊκὸν Χρονογράφον. Ὡς φαίνεται ἐν Ῥωσσίᾳ οὐ μόνον ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ ἄλλος ὁποιοσδήποτε δύναται ἀτιμωρητὶ νὰ πράττῃ παρόμοια ἐγκλήματα, ἀρκεῖ νὰ γείνωνται κατ' ἀνθρώπων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κράτους!

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΦ. ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Ἀγαπητοὶ μοι φίλοι.

Ἡ θεία Πρόνοια ἔφερεν ἡμᾶς καὶ πάλιν αἰσῶς εἰς τὸ τέλος καὶ ἄλλου ἔτους—τοῦ 23—καὶ ὡς χριστιανοὶ χρεωστούμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεὸν διὰ τὰ πλοῦσια πρὸς ἡμᾶς ἔλεῖν του.— Ὁ συντάκτης τῆς μικρᾶς ταύτης φιλῆς τῶν παι-
 δίων καὶ ἐν γένει τῆς οἰκογενείας, ἔχει πολλοὺς
 καὶ ἰσχυροὺς λόγους νὰ εὐγνωμονῇ τὸν Οὐρά-
 νιον μας πατέρα ὅχι μόνον διὰ πολλὰς οἰκογε-

νειακὰς καὶ ἀτομικὰς εὐλογίας, ἀλλὰ καὶ διότι ἐξ ὅλων τῶν χιλιάδων παιδίων καὶ κορασίων, ἅπαντα εἶναι συνδρομηταὶ αὐτῆς, οὐδεὶς ἐκλήθη εἰς τὴν αἰωνιότητα διὰ τοῦ θανάτου, ὅλοι δὲ ἔχομεν εἰσέτι εὐκαιρίαν νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ τὴν τελευταίαν ἀποδημίαν μας.

Τὰς εὐεργεσίας ταύτας τοῦ Οὐρανίου Πατρός μας ἔχοντες κατὰ νοῦν, ἅς ἀναθεωρήσῃ ἕκαστος ἡμῶν τὴν κατὰ τὸ λήγον ἔτος ζωὴν καὶ διαγωγὴν του. Ἡ ἀναθεωρήσις τοῦ παρελθόντος εἶναι ἀναγκαῖα δι' ἡμᾶς, ἐπιβάλλεται δὲ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, πρὸς καλλιτέραν προετοιμασίαν μας διὰ τὴν αἰωνιότητα, ὅπου ταχέως ἢ ἀργὰ θὰ μεταδῶμεν διὰ τοῦ θανάτου, διὰ νὰ δώσωμεν λόγον τῶνπραχθέντων ἐν τῷ σώματι, καλῶν τε καὶ κακῶν.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν θεωρεῖ ἑαυτὴν εὐτυχὴ διότι ἐπὶ 12 ἡδὴ μῆνας ἐπισκέπτεται ὑμᾶς καὶ τὰς οικογενείας σας, φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς λόγους συμπαθείας, γνώσεως καὶ χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἐλπίζει δέ, ὅτι τὰ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ σκοπίμως συλλεγόμενα ἀναγνωσμάτια τῆς ἀσκούσιν ὑγίᾳ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς καρδίας τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν αὐτῆς.

Ὅπως δ' ἐν τῷ παρελθόντι, οὕτω καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσα φροντίς θέλει καταβληθῇ ἵνα ἡ μικρὰ αὕτη τῶν παιδίων φίλην οὐ μόνον μὴ ἐκπέσῃ τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς θέσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ βελτιωθῇ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν, διὰ νὰ δύναται οὕτω ν' ἀνταποκρίνεται ἀναλόγως εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὁσμῆς αὐτῶν κοινωνίας μας.

Ἡ σύνταξις λυπεῖται διὰ τὴν βραδύτητα τῆς δημοσιεύσεως τῆς τρίτης σειρᾶς τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων, ἥτις προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐκτύπωσις αὐτῶν γίνεται ἐν Δονδίνῳ, ἐνῶ ἡ ὑλὴ προετοιμάζεται ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν ἐνταῦθα, στέλλεται ἐκεῖ, στοιχειοθετεῖται καὶ πάλιν στέλλεται ἐνταῦθα ἵνα διορθωθῶσι τὰ τυπογραφικὰ λάθη. — Τοῦτο ἀφ' ἐνὸς καὶ τὸ πολυάσχολον τοῦ διευθυντοῦ τῶν τοιούτων ἔργων ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένοντο αἰτία τῆς τοιαύτης ἀργοπορίας. Ἐλπίζεται ὅμως τώρα, ὅτι κατὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα θὰ εἶναι ἐκτυπωμένη καὶ ἡ τρίτη σειρά πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ὠφέλειαν ὅλων ἡμῶν.

Μετὰ τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ νέου ἔτους πάντες οἱ συνδρομηταὶ θὰ λαμβάνωσι καὶ ἐν μικρὸν φυλλάδιον τετρασέλιδον ἢ ὀκτασέλιδον πραγματευόμενον περὶ διαφόρων θρησκευτικῶν πραγμάτων.

Ἐλπίζω, ὅτι ἕκαστος τῶν μικρῶν συνδρομητῶν μου θέλει φιλοτιμηθῇ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν ἐνταύθα τοῦλάχιστον νέον συνδρομητὴν εἰς τοὺς παλαιούς.

Μένω εὐχόμενος εἰς πάντας ὑμᾶς νὰ διέλθετε καὶ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τοῦ λήγοντος ἔτους με ὑγίαν καὶ εὐτυχίαν.

Ὁ συντάκτης

Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Ὁδηγίαι. Ἐν περιπτώσει πνιγμοῦ, εὐθὺς ἀποῦ ὁ ἄνθρωπος ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ ὕδατος, ἀνάγκη νὰ γείνῃ χρῆσις θερμότητος ἐπ' αὐτόν. Ὁ καλύτερος δὲ τρόπος τοῦτο εἶναι χρῆσις θερμοῦ ὕδατος, ὅσον ἡ χεὶρ δύναται νὰ ὑποφέρει, διὰ παντοῦ διπλοῦ ἐμβαπτομένου εἰς αὐτὸ καὶ κατόπιν τιθεμένου ὀπισθεν κατὰ τὸν ἀχέναν.

Συνάμα δὲ τὸ πρόσωπον νὰ στραφῇ πρὸς τὰ κάτω (ἐννοεῖται ὅτι ὁ παθὼν πρέπει νὰ κῆται ἐξηπλωμένος) διὰ νὰ ἐξέλθῃ

τὸ ἐν αὐτῷ ψυχρὸν ὕδωρ, ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῷ στόματι, ἢ εἰς τὸν λάρυγγα ἢ τὴν ῥίνα, διὰ μιᾶς δὲ πρέπει νὰ στρέφεται τὸ πρόσωπον πρὸς τὰ ἄνω καὶ νὰ ἐγγέται ὕδωρ θερμὸν εἰς τὸ στόμα, ν' ἀρίσκειται δὲ νὰ τρέχῃ εἰς τὸν φάρυγγα καὶ τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς ρίνας. Μετ' ὀλίγα δὲ δευτερόλεπτα το ὕδωρ τοῦτο πρέπει νὰ χύνεται ἐκ τοῦ στόματος καὶ νὰ ἀντικαθίσταται διὰ νέου πάλιν θερμοῦ, νὰ ἐπαναλαμβάνεται δὲ καὶ ἡ ἐπίθεσις εἰς τὸν ἀχέναν παντοῦ ἢ σπόγγου βρεγμένου εἰς θερμὸν ὕδωρ. Συγχρόνως πρέπει νὰ τηρῇται καὶ ὅλον τὸ σῶμα θερμὸν. Ἡ ἐργασία αὕτη πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ ἕως οὗ ἀναφανῶσι σημεῖα ζωῆς, ἅπαντα διὰ τῆς μεθόδου ταύτης δὲν βραδύνονται ν' ἀναφανῶσιν, ἐὰν ὑπάρχῃ ζωὴ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἐνυπαρχούσης ζωῆς εἶναι ἡ ἀρχομένη ἀναπνοή. — Ἀποῦ δὲ αὕτη ἐπανελθῇ εἰς τὴν τακτικὴν τῆς πορείας, ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ τηρῇται θερμὸς δι' ὀλίγας εἰσέτι ὥρας.

— Αὐτοθυσία. Εἰς τὴν Βαθείαν βιβλιοθήκην τῆς Ὁξφόρδης ὑπάρχει λίαν συγκινητικὴ ἔκθεσις ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας παιδίου. Ἡ πύλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Λεονάρδου ἀπέθῃ ποτὲ ἀνοικτή, δύο δὲ παιδιά διὰ διασκέδασιν ἀνέστησαν ἐπ' αὐτῆς. Ἐνῶ δὲ διεσκέδαζον κινουντες τὰ σκέλη των, ὡς ἐὰν ἦσαν ξριπποί, αἰφνης εἰς τῶν μοχλῶν τῆς θύρας ἐθραύσθη καὶ ἡ θύρα ἔκλινε πρὸς τὰ ἔξω, τὸ ἐν δὲ τῶν παιδίων εἰς τὸ γύρισμα τῆς θύρας ἐπρόφθασε νὰ πασθῇ ἀπ' αὐτῆν, ἐνῶ τὸ ἄλλο διὰ τινος στροφῆς κατὰ τὴν πτώσιν του ἐπιάσθη ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ συντρόφου του. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην τὰ παιδιά ἔμενον ἀρκετὴν ὥραν. Τέλος ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὴν θύραν ἤρχισε νὰ ἐξαντληθῇ, ἐφώνησε δὲ εἰς τὸ ἄλλο τὸ κρατούμενον ἀπὸ τοὺς πόδας του ὅτι δὲν ἤδυνάτο νὰ ὑποφέρει περισσότερον καὶ δεῖ μετ' ὀλίγον καὶ οἱ δύο θὰ ἦσαν εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, διότι τὸ ὕψος τῆς θύρας ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἦτο μέγα, ἐνεκα τῆς τοποθεσίας τῆς ἐκκλησίας.

— Καὶ ἡμπορεῖς νὰ σωθῇς, ἐὰν σὲ ἀρήσω; ἡρώτησεν αὐτὸ ὁ σύντροφός του.

— Νομίζω, ἀπεκρίθη ὁ πρῶτος παῖς.

— Λοιπὸν ὑγίαινε καὶ ὁ Θεὸς μαζὺ σου, ἐφώνησεν ὁ μικρὸς ἥρωας καὶ ἀρῆκε τοὺς πόδας τοῦ συντρόφου, καταπεσὼν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐφρονεῖτο. Ὁ οὕτως ἐλαρυνθεὶς παῖς μετὰ πολλὰς προσπάθειας κατάρθρωσε νὰ ἀναστῇ ἐπὶ τῆς θύρας καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἕως οὗ αἱ ρωαὶ τοῦ προσείλυσαν τοὺς ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας οἱ ὅποιοι τὸν ἔσωσαν ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον θυσίαν του.

Ἡ ἡρωϊκὴ αὕτη πράξις τοῦ παιδὸς ἐκείνου ἐνεγράφη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐκκλησίας ὡς μνημεῖον αὐτοθυσίας λίαν θαυμαστόν.

— Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν μνημονεύει μετὰ βαθείας λύπης τοῦ θανάτου τοῦ ἀρχαίου καὶ πιστοῦ ἀναπονεριτοῦ καὶ στενοῦ καὶ ἀγαπητοῦ φίλου τοῦ Συντάκτου τῆς Κωνσταντίνου Γεράρδου. Ὁ μακαρὶτὴς ἦτο σπάνιος ἀνὴρ διὰ τὰς οἰγενειακὰς, κοινωνικὰς, καὶ θρησκευτικὰς ἀρετὰς του, καὶ τὴν ἄκραν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην του. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἔχασεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Γεράρδου πολὺτιμον ἔλληνα, ἡμεῖς δὲ ἀγαπητὸν φίλον. Ἐβῆε ὁ Κύριος νὰ παρηγορήτῃ τὴν ἀπορραφανθείσαν αὐτοῦ οἰκογένειαν.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ἀνάφερε τὸ ὄνομα νέου Ἰσραηλίου, ὅστις ἔλαθεν εἰδικὴν κληρονομίαν εἰς τὴν γῆν Χαναάν διὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ὑπακοήν του;
2. Ὡνόμασε δὲ Ἰουδαίους, οἵτινες ἀντημεφθῆσαν διὰ τὴν ὑπακοήν των, γενόμενοι ἐπιστάται τῆς Ἱερουσαλὴμ.
3. Ποῖος ἀρχιερεὺς ἐτάβη μετὰ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα, διότι ἀπέδειχθη εὐπειθὴς εἰς τὸν Θεὸν καὶ πιστὸς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ του;